

[Kolbjørn.]

at have forskudt sig siden opbygningen af vor skatteskala. Der er brug for en effektivere ligning og trang til en gennemgribende skattereform. Jeg takker den højtærede finansminister for hans offentlige erklæring om at ville lade ligningsmyndighederne bruge de videstgående midler, der i øjeblikket står til deres rådighed, og for hans tilkendegivelse af, at en gennemgribende ændring af vort skattesystem er nødvendig.

I denne forbindelse glædede det mig, at ministeren, uanset at staten i dag bærer en noget større andel af de offentlige udgifter end før krigen, ikke ville sigte mod nogen ændring heri. Det ønske, der lejlighedsvis — sidst i en ledende artikel i „Berlingske Aftenavis“ i går — er luftet fra venstre-konservativ side om at opnå udgiftsnedsættelser ved at skubbe øgede beløb over på kommunerne, synes mig ikke udtryk for virkelig besparelse; det vil efter mit skøn kun øge besværlighederne for en række i forvejen vanskeligt stillede kommuner. Derimod er jeg ganske enig i, at en del af vore meget komplicerede refusionssystemer bør revideres.

Det vil være naturligt at spørge: Kan dette budget holde? Det er i pressen antydnet, at indtægtsmulighederne er for optimistisk anslået. Som nævnt udgør den egentlige forøgelse af skatteindtægten på statens driftsbudget i forhold til det i fjor fremsatte finanslovsforslag omkring 108½ mill. kr. Dette beløb tænkes på forslaget opnået uden skatteforhøjelse — altså derved, at de gældende og inden 1. april forlængede love bringer flere penge i statens kasse. Det ventes i forslaget, at ejendomsskatterne vil indbringe 1,7 mill. kr. mere end beregnet på det forrige finanslovsforslag, de ordinære skatter på indkomst og formue 10 mill. kr. mere og told og forbrugsafgifter resten.

Disse tal er ikke gætterier. De oversigter over bevægelserne i statens indtægter og udgifter, som med regelmæssige mellemrum tilgår finansudvalget, for at det kan følge den finansielle udvikling i årets løb, viser de tendenser, lovforslaget giver udtryk for. I enkeltheder lader bevægelserne sig følge gennem de månedlige opgørelser af indtægterne ved told og forbrugsafgifter. Disse udviser for finansårets første 7 måneder som

helhed en betydelig stigning. Eksempelvis kan anføres, at tobaksbeskatningen i tiden 1. april—31. oktober i år har indbragt 381 780 000 kr. mod 332 517 000 kr. i samme tidsrum i 1952. De forskellige former for afgifter på øl og spiritus har i år givet 287 937 000 kr. mod 281 392 000 kr. i fjor. Disse opgørelser synes således at underbygge den i finanslovsforslaget foretagne budgettering; men naturligvis beror budgettets indtægter på den forudsætning, at finansåret bliver præget af god beskæftigelse, ligesom udgifternes ansættelse hviler på forventningen om et stabilt prisniveau.

Der er mange momenter, som i øjeblikket gør en vurdering af udsigterne for den internationale konjunkturudvikling usikker. Jeg har i så henseende intet at føje til de udførlige betragtninger, den højtærede finansminister anstillede i sin forelæggelsestale den 18. november, men jeg ønsker at understrege den højtærede statsministers erklæring ved folketingets åbning, hvori han udtaler:

„På de økonomiske områder vil regeringens bestræbelser i første række sætte ind på en forøgelse af produktion og beskæftigelse.“

Med det omfang, statens økonomiske aktivitet har i vore dages danske samfund, er finanspolitikken et vigtigt led i disse bestræbelser.

Budgettets stødpude, der ved adskillige lejligheder har rummet driftsregnskabets egentlige overskud, findes i slutningen af finansministeriets afsnit, forslagens § 24. Nogen opsparring synes den dog ikke i år at rumme. De hundrede millioner kroner til imødegåelse af tillægsbevillinger, der er opført, må forventes anvendt efter kontoens betegnelse, og ihvorvel de to poster, på tilsammen ca. 120 mill. kr., til afskrivning af tilskud fra beskæftigelsesfonden og af kurstab på den udenlandske statsgæld undertiden er anvendt til en vis regulering af finansloven inden dens endelige vedtagelse, må de dog også i det store og hele tænkes brugt til det foreslåede formål.

Jeg vil herefter gerne gøre nogle bemærkninger om finanslovens opstilling. Når man i en del år i finansudvalget har haft lejlighed til at arbejde med finanslov og tillægsbevillingslov, kan man ikke undgå at føle den hidtidige form mindre tilfredsstillende.